

for Alvor blev truet. Da dette Forhold nu engang er tilstede, og da det ikke kan ventes forandret, forinden Selskabet ved en heldig Konfolidering af Grundlaget for dets Virksomhed i Kina faar aabnet sig større Afgang til Europas Pengemarked, erkjender man, at det kunde være tvivlsomt, hvorvidt man i det givne Dieblik burde have udsendt et overordentligt Gesandtskab i det anførte Niemed eller ikke. Da det af Alterne synes at fremgaa, at Udenrigsministeriet i det Væsentlige deler Udvalgets Opfattelse af disse Forhold, og da det ligeledes fremgaar, at Ministeriet har været sig bevidst det Ansvar, som det vilde paadrage sig saavel ved at beslutte som ved at undlade Udsendelsen, og da det nu endelig viser sig, at Gesandtskabet vil kunne faae Betydning for Ordningen af et andet Spørgsmaal, der er af direkte Interesse for Statskassen, skal Udvalget ikke modsatte sig Efterbevillingen af de 25,000 Rb., idet man forøvrigt er ganske enig med Udenrigsministeriet i, at det ikke bør tillades Telegrafsekskabet at bære en større eller mindre Del af Befordringen; Afhængigheden af Selskabets Interesser bliver stor nok endda.

§ 9.

(Jofr. Finantslovens § 19.)

14) Ny Post. Skrivelse af 13de Februar 1875 fra Indenrigsministeren:

„Da det har viist sig, at det ved Finantsloven for Finantsaaret 1874—75 under § 19 I. A. 2. a. „til Kontorhold“ for Indenrigsministeriet bevilgede Beløb af 7,500 Rb. ikke vil kunne tilstrække til Dækning af de Udgifter, som i bemeldte Finantsaar ere faldne og i den tilbagestaaende Del af Finantsaaret kunne paaregnes at ville falde paa den nævnte Konto, idet Udgiften i Gjennemsnit har udgjort ca. 2,500 Rb. i hvert af de 3 forløbne Kvartaler af Finantsaaret, skulde man herved tillade sig at anmode det ærede Finantsudvalg om ved den forestaaende 2den Behandling i Folkethinget af det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1874 til 31te Marts 1875, sammes § 9, behagelig at ville være ueiligt med paa Indenrigsministerens Vegne at stille Ændringsforslag om, at der paa oftnævnte Konto § 19 I. A. 2. a. endvidere opføres 2,500 Rb.

Til Oplysning om Grunden til, at det til Kontorhold bevilgede Beløb, som anført, har viist sig utilstrækkeligt, skal man tillade sig at bemærke, at Trykningsomkostningerne, som nu ogsaa for Post- og Telegrafvæsenets Dverbestyrelses Vedkommende afholdes af oftnævnte Konto, i de senere Aar navnlig paa Grund af den stedfundne Stigning i Prisen paa Papir ere stegne ikke ubetydeligt, hvorhos man særligt skal fremhæve, at de i Anledning af Gjennemførelsen af Kronemønt-Systemet fornødne Foranstaltninger have nødvendiggjort Trykningen af en stor Del Lister og Taxter, hvilket navnlig i Oktober Kvartal f. N. har forøget Bogtrykkerregningernes Beløb i en særdeles høj Grad, ligesom Trykningen af en i indværende Finantsaar affattet statistisk Beretning om Postvæsenets Virksomhed i Tidrummet 1870—71 til 1872—73 har medført en betydelig Udgift (599 Rb.).“

Forslaget tiltrædes.

15) Post 2. Skrivelse af 14de Januar 1875 fra Indenrigsministeren:

„I Anmærkningerne til den paa Tillægsbevillingslovsforslaget for 1874—75 under § 9 Nr. 2 opførte Sum af 500 Rb. til „Arbejder ved Frederik den VII's Kanal“ er det udtalt, at det nævnte Beløb skal anvendes til forskellige Foranstaltninger for at hindre, at den ved de indtrufne Storme i afvigte Aar stedfundne Skade paa Sæneværkerne skal gribe videre om sig, idet det er tilspøjet, at selve Skaden ikke vil kunne udbedres i indværende Finantsaar, men maa opsættes til Foraaret, hvorfor der ved Finantsloven for 1875—76 vil blive søgt Bevilling hertil.

Vandbygningsdirektøren har imidlertid nu indberettet, at den stedfundne foreløbige Standsættelse af Skaden har viist sig saa god, at den indtil Videre kan anses for fyldestgørende.

I Henhold hertil tillader jeg mig at meddele det ærede Finantsudvalg, at der ikke ved Finantsloven for 1875—76 vil blive søgt yderligere Bevilling til Standsættelsesarbejder ved Kanalen.“